

عنوان مقاله:

تحلیلی بر شاخص های پایداری مسکن در مناطق روستایی (مطالعه موردی: دهستان سیلاخور شرقی- شهرستان ازنا)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره 25، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جلال تبریزی - دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس

اسماعیل سالاروند - دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس

محمدرضا بسحاق - دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تدوین یک برنامه در بخش مسکن پایدار روستایی نیازمند شناسایی و تجزیه و تحلیل ابعاد و اجزای مختلف مسکن پایدار است و شاخص های مسکن پایدار به عنوان یک برنامه و ابزاری ضروری برای بیان پایداری ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی و کالبدی مسکن پایدار از جایگاه ویژه ای در امر برنامه ریزی مسکن روستایی برخوردار هستند. از اینرو هدف پژوهش حاضر تحلیل و ارزیابی شاخص های پایداری مسکن روستایی می باشد که به صورت مطالعه موردی در دهستان سیلاخور شرقی شهرستان ازنا صورت گرفته است. روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی- تحلیلی و پیمایشی بوده که با رویکرد ترکیبی انجام گرفته است. جامعه آماری این تحقیق سرپرستان خانوارهای واحدهای مسکونی دهستان سیلاخور شرقی می باشد که با استفاده از فرمول کوکران نمونه ای به حجم ۳۱۰ نفر از بین آنها به روش نمونه گیری طبقه ای انتخاب گردیده و با ابزار پرسشنامه مورد مطالعه قرار گرفته اند. ضریب آلفای کرونباخ به منظور تشخیص پایایی پرسشنامه ها محاسبه گردیده است که در این پژوهش برای سه بخش پرسشنامه (ابعاد اقتصادی، اجتماعی و کالبدی) به ترتیب ۸۶/۰، ۷۸/۰ و ۸۹/۰ درصد به دست آمده است که حاکی از مناسب بودن ابزار پژوهش بوده است. نتایج حاصل از طریق تجزیه و تحلیل های آماری در نرم افزار SPSS نشان می دهد که ۴۰ درصد از شاخص های بررسی شده در شرایط پایدار، ۲۵ درصد در شرایط تاحدی پایدار و ۳۵ درصد در شرایط ناپایدار قرار دارند که جا دارد در راستای بهره مندی از مسکن سالم و پایدار برنامه ریزی هایی در راستای ارتقای شاخص های ناپایدار که اغلب نیز در بعد اقتصادی قرار گرفته اند صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

شاخص، مسکن روستایی، توسعه پایدار، دهستان سیلاخور شرقی شهرستان ازنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1204470>

